

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 506/24
18.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Оливере Анђелковић, председника већа, Драгана Ћесаровића и Мирјане Поповић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку против окривљеног АА и окривљеног ББ, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 у вези са чланом 33 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Милутиновића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Милојевића, изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр. 921/23 од 06.03.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, дана 18.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Милутиновића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Милојевића и пресуда Првог основног суда у Београду К.бр. 921/23 од 06.03.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 921/23 од 06.03.2024. године окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 у вези са чланом 33 КЗ за које су применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ осуђени на казне затвора у трајању од по 2 (две) године и 4 (четири) месеца, у које им с има урачунати време проведено на задржавању од 16.10.2019. године до 18.10.2019. године. Истом пресудом, а на основу одредбе члана 264 став 1 ЗКП окривљени АА и окривљени ББ обавезани су да накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем када се прибаве подаци о истима.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Првог основног јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног АА, предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи побијану пресуду и окривљеног АА осуди на казну затвора у трајању од најмање 2 (две) године и 8 (осам) месеци,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Милутиновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и “свих других законских разлога”, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи првостепену пресуду и окривљеног АА огласи кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206 став 4 КЗ или да пресуду укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење, пред потпуно измењеним већем, истовремено захтевајући да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда, и

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Марко Милојевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о трошковима кривичног поступка, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, истовремено захтевајући да буде позван на седницу већа другостепеног суда.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Милутиновић поднео је одговор на жалбу јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду, с предлогом да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду и донесе одлуку у смислу жалбених предлога одбране.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр. 535/24 од 10.05.2024. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду у односу на окривљеног АА и осуди га на казну затвора у трајању од најмање 2 (две) године и 8 (осам) месеци, а да жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Милутиновића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Милојевића, одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству окривљеног АА, његовог браниоца, адвоката Марка Милутиновића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Милојевића, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, навода браниоца окривљеног АА из одговора на жалбу јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из наведеног писаног поднеска, нашао:

- жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Милутиновића побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 истог члана, тако што се истиче да је изрека пресуде неразумљива, те да пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама које су предмет

доказивања, односно о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разложима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде. Међутим, осим интерпретације наведених законских одредби, у жалби браниоца се не наводи у чему би се конкретно састојале ове повреде, већ се наведени жалбени основ суштински своди на оспоравање правилности утврђеног чињеничног стања.

Жалбом браниоца окривљеног ББ побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка, али се ни у овој жалби не наводи у чему би се конкретно састојала ова повреда.

Побијајући првостепену пресуду пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања жалбама бранилаца окривљених оспорава се оцена суда о изведеним доказима, а пре свега оцене исказа оштећене ВВ, тако што се у жалбама износи сопствена анализа њеног исказа, као и анализа садржине видео записа из апотеке "...", у улици ..., истичући да се из видео снимака јасно утврђује да су окривљени, пре свега окривљени АА у свега две до три секунде узели новац који је био у јасно видљивим ситним апоенима, а да преостали део од три штоса нису ни покушали да одузму. Наиме браниоци окривљених у жалбама истичу да је првостепени суд пропустио да доведе у везу видео снимак из апотеке са исказом оштећене, који докази су, по мишљењу одбране, међусобно контрадикторни, посебно што није прихватио да су окривљени због доласка женске особе, муштерије напустили лице места. Надаље се у жалбама бранилаца оспорава оцена одбрана окривљених, те закључак првостепеног суда да су окривљени у време, месту и на начин описан у изреци пресуде извршили кривично дело за које су оглашени кривим, при чему се посебно инсистира на томе да намера окривљених није била да прибаве не малу имовинску корист, јер би у супротном засигурно узели и друге новчанице са пулта с обзиром да у датом тренутку није постојала нити једна препрека да то учине, што се може утврдити увидом у видео снимке који се односе на предметни догађај.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе бранилаца окривљених оценио као неосноване с обзиром да је првостепени суд чињенично стање ближе описано у изреци побијане пресуде правилно и потпуно утврдио на основу изведених доказа, а пре свега на основу исказа оштећене ВВ, видео записа са ЦД-а, у коме се налазе три видео записа, чија садржина је детаљно интерпретирана у образложењу побијане пресуде, затим извештаја о форензичком прегледу лица места Полицијске станице Звездара од 16.10.2019. године, потврде о одузетим предметима ПС Звездара од 16.10.2019. године, потврде о враћеним предметима ПС Звездара од 17.10.2019. године, налаза и мишљења судских вештака др Светислава Мишковића и Дејана Степановића од 16.04.2022. године за окривљеног АА, налаза и мишљења истог вештака од 18.03.2023. године за окривљеног ББ, те исказа вештака др Светислава Мишковића са главног претреса, које доказе је ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбране окривљених, о чему су у образложењу побијане пресуде дати довољно јасни и аргументовани разлози које као правилне прихвата и овај суд.

Тако је првостепени суд на основу наведеног доказа утврдио да су окривљени

АА и окривљени ББ дана 16.10.2019. године око 19,53 часова у ..., у здравственој установи, апотеци “...” у ул. ... и то окривљени АА у стању урачунљивости, а окривљени ББ у стању битно смањене урачунљивости услед политоксикоманске зависности и под дејством психотропног медикамента Ксалолоа, свесни свог дела и хтели његово извршење, свесни да је њихово дело забрањено, заједничким учествовањем у радњи извршења, претњом да ће непосредно напасти на живот и тело оштећене ВВ, одузели туђу покретну ствар у намери да њеним присвајањем себи прибаве немалу противправну и имовинску корист, на тај начин што су ушли у апотеку у којој у том тренутку није било других муштерија, стали испред пулта, при чему је окривљени АА реплику пиштоља десном руком извадио из појаса и кроз отвор ставио на пулт у правцу оштећене ВВ, раднице и управнице апотеке, па су окривљени од оштећене тражили новац говорећи јој “Дај паре! Где су крупне паре?”, због чега се оштећена, видевши пиштољ, уплашила и почела да вади новац из касе и ставља га на пулт, одакле су га окривљени наизменично узимали, те су напустили лице места са одузетим новцем, чиме су себи прибавили противправну имовинску корист у износу од 4.500,00 динара.

Насупрот жалбеним наводима бранилаца окривљених, првостепени суд је правилно утврдио да су окривљени критичном приликом поступали у намери да себи прибаве противправну имовинску корист која није мала, имајући у виду описано понашање окривљених када су ушли у апотеку и од оштећене тражили новац, обративши јој се речима “Дај паре! “Где су крупне паре?”, да је оштећена шест пута из касе вадилa по већи број новчаница, да је окривљени АА узео први и трећи штос новчаница, а да је окривљени ББ узео други штос новчаница, као и да се окривљени ББ сагао и са пода узео део новчаница. Из наведеног произлази да окривљени нису могли знати колики износ новца су тачно узели, а осим тога, према казивању окривљеног АА, од оштећене нису ни тражили одређени износ новца, те је, с тим у вези првостепени суд правилно поступио када није прихватио наводе одбране окривљеног АА да му је намера била да помогне окривљеном ББ да дође до новца у износу од око 3.000,00 до 4.000,00 динара, колико му је било потребно за плаћање хотелског смештаја. Осим тога, оштећена није бројала новац, а окривљени АА није могао да види касу, нити је могао да види да ли је у каси остало још новца, а није ни бројао новчанице након што их је оштећена дала, те како су окривљени од оштећене тражили „крупне паре”, јасно је да намера окривљених није била да прибаве малу имовинску корист, како се то неосновано наводи у жалбама бранилаца окривљених.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривичан закон када је нашао да се у радњама окривљених стичу сва битна објективна и субјективна обележја кривичног дела разбојништва из члана 206 став 1 у вези са чланом 33 КЗ, о чему су у образложењу побијане пресуде на страни 16 дати детаљнији разлози који у свему као правилне прихвата и овај суд.

Због тога су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених којима се оспорава оваква правна квалификација и истиче да се у радњама окривљених стичу елементи бића кривичног дела разбојништво из члана 206 став 4 КЗ, за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по

жалбама јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљених, Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе неосноване.

Наиме, у жалби јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду којом се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног АА истиче се да је првостепени суд дао превелик значај утврђеним олакшавајућим околностима те да с друге стране није на адекватан начин ценио утврђене отежавајуће околности, те да је пропустио да наведе да је кривично дело разбојништво због којег је правноснажно осуђен извршио свега 15 дана након извршења кривичног дела за које је оглашен кривим у овом кривичном поступку. Због тога јавни тужилац Првог ОЈТ у Београду сматра да је остваривања сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ нужно строже кажњавања окривљеног АА.

С друге стране у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Милутиновића се истиче да првостепени суд није на одговарајући начин ценио утврђене олакшавајуће околности, те да је окривљеног престрого казнио, посебно и због тога што сматра да су у радњама стичу елементи најблажег облика кривичног дела разбојништва из члана 206 став 4 КЗ.

У жалби браниоца окривљеног ББ којом се оспорава правилност одлуке о казни посебно се указује на чињеницу да је окривљени поступао у стању битно смањене урачунљивости приликом извршења кривичног дела, те да је у конкретном случају било оправдано блаже кажњавање окривљеног.

Међутим, Апелациони суд у Београду је изнете жалбене наводе јавног тужиоца првог ОЈТ у Београду и бранилаца окривљених оценио као неосноване, с обзиром да је првостепени суд приликом одмеравања казне правилно ценио све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја на висину казне, а које су ближе наведене на страни 17 образложења побијане пресуде, те дајући адекватан значај како утврђеним олакшавајућим, тако и отежавајућим околностима правилно поступио када је окривљене због извршења предметног кривичног дела осудио на казну затвора у трајању од по две године и 4 месеца.

По оцени Апелационог суда у Београду казна затвора у наведеном трајању на које су окривљени осуђени сразмерни су тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљених и исте су нужне, али довољне за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција.

Такође се неосновано жалбама бранилаца окривљених побија првостепена пресуда због одлуке о трошковима кривичног поступка, с обзиром да је првостепени суд правилном применом одредбе члана 264 став 1 ЗКП, окривљене обабеао да накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Пошто се, према оцени Апелационог суда у Београду жалбеним наводима јавног тужиоца Првог ОЈТ у Београду и бранилаца окривљених не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, то су жалбе одбијене као неосноване.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар -саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Оливера Анђелковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић